

ПОЧАТОК ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА

З погляду сучасних наукових теорій, колискою людини є наша планета, на якій відбувся природний еволюційний розвиток від дріопітека (дріопітек жив 15–4 млн років тому; австралопітек – 4–1 млн років тому; людина вміла – *Homo habilis* – 2–1 млн років тому; людина прямоходяча – *Homo erectus* – 1,5 млн – 100 тис. років тому; неандерталець – 150–40 тис. років тому) до *Homo sapiens* (людини розумної); а можливо, на Землю людина примандрувала з інших світів. Ні перший, ні другий підхід не може достеменно заперечити того, що у створенні людини, як і всього Всесвіту, брав участь Творець. Процес створення Творцем людини розумної не виключає як еволюційних процесів, так і створення її на базі існуючого земного матеріалу на одному з етапів еволюційного розвитку. Щоправда, еволюційні процеси походження людини (макроеволюцію) нині науковці ставлять під сумнів. Адже палеонтологія після багатьох років вивчення скам'янілих решток не знайшла жодного прикладу перехідної ланки. Не було знайдено жодного доісторичного викопного або історичного створіння, яке б свідчило про те, що воно на новому етапі трансформувалося в щось інше. Тому все більшого поширення набуває концепція Розумного Задуму (англ. *Intelligent Design*).

Попередником людини на планеті Земля був неандерталець. Але чи походить сучасна людина від нього? Неандерталець “в порівнянні з сучасною людиною мав нижчий зріст, дуже масивний скелет і коренасту структуру. Це свідчило про неабияку фізичну силу неандертальця. Найбільше примітивних, архаїчних рис зберігав його череп, об'єм якого становив близько 1000–1500 см³. Розвиток надбрівних дуг та потиличної частини поєднувався з низьким похилим лобом. Це ознака недорозвиненості лобних відділів мозку, що відповідають за асоціативне мислення, а також містять центри гальмівних процесів. Іншими словами, неандертальці, порівняно із сучасними людьми, мали обмежені розумові здібності й були не здатні до складного абстрактного мислення. Водночас недорозвиненість центрів гальмування робила їх збудливими й агресивними... Нездатність неандертальця до складних розумових операцій та легка збудливість і агресивність були суттєвою перешкодою процесові розвитку. На відміну від неандертальця, *Homo sapiens* (людина розумна) вирізнялася менш масивною конструкцією, меншою силою, зате великим об'ємом мозку (до 2000 см³) з розвиненими лобними відділами, які є досконалим інструментом складної розумової діяльності. Структура черепа свідчить

про більш лагідний, врівноважений, порівняно з неандертальцями, характер *Homo sapiens*, що робили її суспільною (колективною) істотою” (Л. Залізник. Первісна історія України). Здатність до колективного життя й до складної розумової діяльності дозволяла *Homo sapiens*, на відміну від неандертальця, не просто існувати, а й бути творцем власного життя. Завдяки своїм розумовим здібностям *Homo sapiens* стала на незрівнянно вищий щабель розвитку, порівняно з неандертальцем. Із *Homo sapiens* на Землю прийшли мистецтво, віра і знання.

Великі відмінності між неандертальцем і *Homo sapiens* поставили під сумнів походження останньої від неандертальця. Останні генетичні дослідження щодо неандертальського походження *Homo sapiens* доводять, що *Homo sapiens* не має нічого спільного з неандертальцем і не походить від нього. Перед науковцями постало завдання дослідити справжнє походження *Homo sapiens*. Одні дослідники стверджують, що людину розумну створив Бог, інші – що людина прилетіла на Землю з Космосу (хоча ця гіпотеза також не відкидає створення людини Творцем, але вже на іншій планеті). На боці перших виступають усі духові віри світу. В усіх духовних джерелах є розповіді про створення людини Богом. Рідна Віра українського народу – Рідна Православна Віра, що містить знання про сутність Всесвіту і про закони, за якими побудований Всесвіт, також доводить, що людину створив Бог, а душа людини є частинкою самого Бога (докладніше про давню Віру українського народу – в розділі “Духовий світ оріїв”). Сучасна наука про квантову фізику, теорію систем і торсійних полів, урешті-решт, може прояснити, що Всесвіт – це єдиний і багатовивяний організм – тіло Бога, яке наші Пращури називали Родом Всевишнім.

Гіпотезу про космічне походження людини обстоюють дослідники давніх літописів. Вони (В. Чудінов та інші) стверджують, що на планеті Земля прибульці з Космосу заснували дві цивілізації – Гіперборею й Атлантиду. Гіперборея була священною землею білої раси й розміщувалася на материку, розташованому в районі Північного полюса. Ці білі люди, які були світлими божими синами, вирізнялися надзвичайною справедливістю й жили значно довше за всіх інших смертних – майже тисячу років. На цьому материку серед річок був острів з горою Меру та легендарним містом Асгард, у якому був Зірковий Храм. Доказом існування цього материка є мапа, що її скопіював визначний мапограф XVI ст. Г. Меркерт в одній із єгипетських пірамід у Гізі. На цій мапі гора Меру є сакральним центром світу. Про Гіперборею писали Гомер (близько II тис. до н. е.), Гесіод (VIII–VII ст. до н. е.), Геродот (V ст. до н. е.).

Інша цивілізація – Атлантида – була цивілізацією темних сил і розташовувалася в Атлантиці. Між Гіпербореєю і Атлантидою багато віків,

про більш лагідний, врівноважений, порівняно з неандертальцями, характер *Homo sapiens*, що робили її суспільною (колективною) істотою” (Л. Залізник. Первісна історія України). Здатність до колективного життя й до складної розумової діяльності дозволяла *Homo sapiens*, на відміну від неандертальця, не просто існувати, а й бути творцем власного життя. Завдяки своїм розумовим здібностям *Homo sapiens* стала на незрівнянно вищий щабель розвитку, порівняно з неандертальцем. Із *Homo sapiens* на Землю прийшли мистецтво, віра і знання.

Великі відмінності між неандертальцем і *Homo sapiens* поставили під сумнів походження останньої від неандертальця. Останні генетичні дослідження щодо неандертальського походження *Homo sapiens* доводять, що *Homo sapiens* не має нічого спільного з неандертальцем і не походить від нього. Перед науковцями постало завдання дослідити справжнє походження *Homo sapiens*. Одні дослідники стверджують, що людину розумну створив Бог, інші – що людина прилетіла на Землю з Космосу (хоча ця гіпотеза також не відкидає створення людини Творцем, але вже на іншій планеті). На боці перших виступають усі духові віри світу. В усіх духовних джерелах є розповіді про створення людини Богом. Рідна Віра українського народу – Рідна Православна Віра, що містить знання про сутність Всесвіту і про закони, за якими побудований Всесвіт, також доводить, що людину створив Бог, а душа людини є частинкою самого Бога (докладніше про давню Віру українського народу – в розділі “Духовий світ оріїв”). Сучасна наука про квантову фізику, теорію систем і торсійних полів, урешті-решт, може прояснити, що Всесвіт – це єдиний і багатовивняний організм – тіло Бога, яке наші Пращури називали Родом Всевишнім.

Гіпотезу про космічне походження людини обстоюють дослідники давніх літописів. Вони (В. Чудінов та інші) стверджують, що на планеті Земля прибульці з Космосу заснували дві цивілізації – Гіперборею й Атлантиду. Гіперборея була священною землею білої раси й розміщувалася на материку, розташованому в районі Північного полюса. Ці білі люди, які були світлими божими синами, вирізнялися надзвичайною справедливістю й жили значно довше за всіх інших смертних – майже тисячу років. На цьому материку серед річок був острів з горою Меру та легендарним містом Асгард, у якому був Зірковий Храм. Доказом існування цього материка є мапа, що її скопіював визначний мапограф XVI ст. Г. Меркерт в одній із єгипетських пірамід у Гізі. На цій мапі гора Меру є сакральним центром світу. Про Гіперборею писали Гомер (близько II тис. до н. е.), Гесіод (VIII–VII ст. до н. е.), Геродот (V ст. до н. е.).

Інша цивілізація – Атлантида – була цивілізацією темних сил і розташовувалася в Атлантиці. Між Гіпербореєю і Атлантидою багато віків,

а може, й тисячоліть тривало протистояння, яке переросло у війну із застосуванням різних видів зброї надзвичайної сили. Війна призвела до земної катастрофи: Гіперборея, Атлантида і деякі інші землі пішли під воду, а з океанських глибин з'явилися нові материки. Катастрофа також спричинила зсув земної кори, зміщення земної осі, підняття рівня Світового океану на 150 м та зміну підсоння (клімату). Під час цієї катастрофи врятувалася незначна частина білої раси, яка перейшла на землі, що тепер мають назву Надчорномор'я. У цій катастрофі загинули не лише люди, а й їхнє технічне надбання, тому на новому місці тій невеликій кількості, якій пощастило вижити, довелося розпочинати нове життя без технічних засобів та механізмів, їм заново довелося створювати колесо, воза і перші примітивні інструменти. Цій частині гіперборейців, які мали надзвичайні космічні знання, судилося започаткувати нову цивілізацію, до якої і належить сучасна біла людина. Назва "гіперборейці" ще довго зберігалася за мешканцями Праукраїни. "Народ, що жив в Україні у VIII ст. до Р. Х., грецький історик Геродот називав «гіпербореї». Він оповідає, що дві гіперборейські дівчини у супроводі п'яťох чоловіків принесли дари на острів Делос у святиню Богині Артеміди. Зі слів Геродота можна здогадатися, що ті дари були обжинковими вінками пшениці, овочі та інша пашня, що звичайно приносять у жертву Богині врожайності (В Україні за наших часів приносили на Спаса до церкви пшеничні та житні вінки й овочі, щоб їх посвятити)" (В. Щербаківський. Формация української нації).

Доказом існування війни між світлими і темними силами є орійські (арійські) Веди (Веди є найдавнішими писемними книгами людства, що збереглися донині у вигляді священних пісень оріїв {аріїв}). Священні пісні оріїв записали руші (руси) на території Індії на початку II тис. до н. е. Веди складаються фактично із чотирьох Вед: "Рик Вед" ("Риг Вед"), "Сама Вед", "Атгарва Вед" і "Яджур Вед". Вони містять також "Магабгарату" ("Махабгарату"), "Бхагават Гіту", "Упанішаду", "Пурани", "Веданта сутру"). У Ведах є згадка про війну між темними і світлими силами із застосуванням різновидів зброї надзвичайної сили. У "Магабгараті" описано використання зброї, що нагадує сучасну ядерну: "Це було, начебто всі стихії в один час були випущені на волю. Щось осліплююче, як сонце, обертаючись, рухалося по колу. Спалюючий жаром цієї зброї світ хитався, як в лихоманці. Слони загорялися від жару і дико металися в різні сторони в пошуках захисту від страшної сили. Вода в морі стала гарячою, тварини гинули, ворог був знищений, а буйство вогню валило дерева рядами. Слони несамовито кричали і на великому просторі падали мертвими на землю. Коні й бойові колісниці згоряли на місці. Відтак були знищені тисячі ворожих